

νοιμεν; ¶ Βέλομαι, ἔφη ὁ νεανίσκος. ¶ Οὐκ ἔν, ἔφη, εἰ μὲν ἀργύριον δέοι ἀρπάζειν, τὴς Φιλαργυρωτάτης πρώτης καθιστάντες, ὁρῶς ἂν τάττοιμεν; ¶ Ἐμοι γε δοκεῖ. ¶ Τί δέ; τὴς κινδυνεύειν μέλλοντας, ἄρα τὴς Φιλοτιμοτάτης προτακτέον; ¶ Οὗτοι γὰρ εἰσὶν, ἔφη, οἱ ἔνεκα ἐπαίνου κινδυνεύειν ἐθέλοντες. ἔ τοίνυν ἔτοί γε ἀδῆλοι, ἀλλ' ἐπιφανεῖς πανταχῶ ὄντες, εὐαί-
II ρετοι ἂν εἶεν. ¶ Ἀτὰρ, ἔφη, πότερά σε τάττειν μόνον ἐδίδαξεν, ἢ καὶ ὅποι καὶ ὅπως χρηστέον ἐκάστω τῶν ταγμάτων; ¶ Οὐ πάνυ, ἔφη. ¶ Καὶ μὴν πολλὰ γ' ἐστὶ, πρὸς ἃ ἔτε τάττειν ἔτε ἄγειν ὡσαύτως προσήκει. ¶ Ἀλλὰ μὰ Δί', ἔφη, ἐδὲ διεσαφίνιζε ταῦτα. ¶ Νὴ Δί', ἔφη, πάλιν τοίνυν ἐλθῶν ἐπανε-
 ρώτα·

εἰ μὲν ἀργύριον] Deleui γὰρ post μὲν, ex cod. MS. I, et Stob. Veneto. Sic est in princ. §. Ern. Consentit Vatic. I. Florent. A. C. E.

τί δέ] Stob. τί δαί;

τὴς κινδυνεύειν μέλλοντας] Intelligi quasi dixerit: εἰ κινδυνεύειν μέλλοιμεν.

ἔτοί γὰρ] Intelligi in hoc adolescentis responso ἔμοι δοκεῖ: huius enim reddit rationem γὰρ pro γὰρ.

εὐαίρετοι ἂν εἶεν] Laudis cupidus, cum non possint latere, sed vel maxime ubique sint insignes, facile deligi possunt. Ern.

§. II. ταγμάτων] Reperi lectionem Stobaei satis aptam et commodam. Nam τὰ γμάτα in tacticis dicuntur partes exercitus instructi eae, quibus constat siue acies siue agmen: veluti λόχος, διλοχία, τάξις, τετραρχία, etc. vid. Arriani Tactic. p. 28 et 66, ed. Blanc. Illarum enim usus temporibus, locis et sexcentis aliis rebus variatur. vid. Cyrop. I, 6, 43; vnde discas quoque, quid sit hic ὅποι, quo in loco, et ὅπως, quo ordine. Vulgatum vero τακτέων ferri nequit: etsi tenent Vatic. I. Florent. A. B. C. E. pro quo Ernestus videtur reponi malle τε-

ταγμένων, et quidam ap. Simfonem τακτικῶν, adeo ut τακτικὰ sint praecepta tactica.

ἄγειν] Haec est lectio Stobaei et trium Vatic. Codd. et Bessarionis, quae Stephano aliisque viris doctis merito placet, praesertim cum ad Tactica non modo aciem instruendi sed etiam agmen ducendi scientia pertineat. Hinc plurima praecepta et exempla agminis ducendi passim repetiuntur in Cyropaedia, v. c. I, 6, 43: II, 3, 21: II, 4, 2 seqq. V, 3, 34. 51: V, 4, 44: VI, 3, 1 seqq. VII, 5, 1 seqq. VIII, 5, 1. atque quod haud vulgaris ars fuerit agminis recte ducendi documento est tota Anabasis Cyri. Quare non satis mirari possum, quod vulgare λέγειν h. l. quidam defendere sustineant, cum orationis hic plane sit locus nullus. Habent tamen id Florent. A. B. C. E. In Iunt. absunt verba ἔτε ἄγειν seu λέγειν, quod Ernestus quidem probat, sed ego dissentio. Nam, praeter alias causas, nec antec. ἔτε illorum praetermissionem admittit.

ἐδὲ διεσαφ.] In Iunt. et ap. Stob. est ἢ διεσαφ., quod vulgato multo deterius puto.